

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/349/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112214274
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5112214274.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Olgy Belkovej a JUDr. Františka Potockého, v právnej veci navrhovateľa: Ing. Y. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., ul. J. č. XXX/X, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Jurajom Strählem, advokát, so sídlom Z., J. P. č. XX/XXX, N.: XXXXXXXX, proti odporcovi: T. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., ul. K. č. XXXX/X, zastúpený splnomocneným zástupcom Mgr. Róbertom Kučerom, advokátom, so sídlom Z., P. C. č. XX, o zaplatenie sumy 5.819,64 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/80/2012-70 zo dňa 29. apríla 2013,

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 250,39 eur k rukám Mgr. Róberta Kučeru, advokáta so sídlom Z., P. C. č. XX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. Navrhovateľa zaviazal k povinnosti uhradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 1.001,13 eur a to Mgr. Róbertovi Kučerovi na účet vedený v U., pobočka Z., č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Z vykonaného dokazovania nemal preukázané, že by navrhovateľ požičal odporcovi finančné prostriedky, alebo že s ním uzavrel zmluvu, na základe ktorej by odporcovi vyplývala povinnosť vyplácať navrhovateľovi každý rok sumu 5.819,64 eur. Mal za to, že navrhovateľ neuniesol v konaní dôkazné bremeno svojich tvrdení. Návrh navrhovateľa považoval za špekulatívny, lebo najskôr tvrdil, že sa uvedenej sumy domáha z titulu pôžičky ale v záverečnej reči jeho splnomocnený zástupca žalovanú sumu žiadal vydať ako bezdôvodné obohatenie. Uviedol, že presne takú istú sumu žiadal navrhovateľ neúspešne v konaní sp. zn. 8C/258/2011 od brata odporcu. Pri rozhodovaní vychádzal z toho, že exekúcie za odporcu boli vyplatené z bankovej záruky OMV - Slovensko, ktorá bola zložená spoločnosťou za prenájom nehnuteľností.

O trovách konania súd rozhodoval podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). V konaní úspešnému odporcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia. Vyčíslenie náhrady trov konania súd preskúmal v zmysle ustanovení vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.

V zákonnej lehote proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa neho súd vo svojom rozhodnutí dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne posúdil vec právne a k niektorým podstatným skutočnostiam sa ani nevyjadril, prípadne ich opomenul.

V konaní bolo nesporné, že navrhovateľ poskytol finančné prostriedky odporcovi celkovo v sume 83.353,58 eur, ktoré navrhovateľ zaplatil priamo na účet exekútora za odporcu, proti ktorému boli vedené exekučné konania. Uvedené preukázal upovedomeniami o začatí exekúcie z roku 2002 a 2003 a výpismi z účtu navrhovateľa, ktorý dané čiastky uhradil priamo na účet exekútora.

Navrhovateľ odporcovi pomohol, nakoľko jedna z nehnuteľností, na ktoré bola vedená exekúcia, bola v spoluvlastníctve navrhovateľa a odporcu (LV č. XXX). Navrhovateľ v rámci ochrany svojho spoluvlastníckeho podielu, aby predišiel prípadnému vstupu tretej osoby, čo by viedlo k značnému narušeniu jeho užívania predmetnej nehnuteľnosti, pomohol odporcovi formou vyplatenia exekúcií. Pretože by z uvedeného dôvodu exekúcia zasiahla priamo aj navrhovateľa, navrhovateľ poskytol odporcovi finančné prostriedky celkovo vo výške 83.353,58 eur a dohodol sa s ním, že mu bude odporca uvedenú čiastku splácať prostredníctvom nájmu vo výške 5.819,64 eur priamo cez spoločnosť OMV Slovensko. Táto konkludentná dohoda bola plnená až do roku 2010. Na základe vyššie uvedeného bolo nesporné, že sa jednalo o konkludentnú dohodu, a že existovala a bola dodržiavaná, inak by sa navrhovateľ domáhal bezdôvodného obohatenia z celej čiastky už dávno. Odporca plnil tak ako sa dohodli prostredníctvom splátok vo výške 5.819,64 eur a doteraz splatil čiastku 40.737,48 eur. Ostáva doplatiť ešte 42. 616,10 eur, t. j 7,3 splátok po 5.819,64 eur.

To, že si navrhovateľ uplatnil voči odporcovi v tomto konaní len jednu splátku vo výške 5.819,64 eur a nie celý dlh, bolo jeho dispozitívnym úkonom. To, že navrhovateľ žaloval predtým aj brata odporcu a uplatnil si obdobnú čiastku len dokazuje to, že navrhovateľ s obidvoma synmi (odporcom a bratom odporcu) uzavrel nepísané dohody, na základe ktorých mu mali obidvaja plniť prostredníctvom nájmu OMV.

Súd to však vyhodnotil ako špekulatívne konanie navrhovateľa a vo svojom odôvodnení na str. 4 rozsudku uviedol, že navrhovateľ podal prakticky totožný návrh na svojho ďalšieho syna.

Mal za to, že takýto záver súdu nevychádza z dôkazných prostriedkov predložených v tomto konaní, ale vychádza z nesprávnej svojoľnej úvahy súdu. Navrhovateľ síce žaluje totožnú čiastku, avšak na inom právnom základe. Zatiaľ čo v konaní sp. zn. 8C/268/2011 bol neúspešný z dôvodu, že nebolo technicky možné dokázať konkludentnú dohodu (pretože navrhovateľ v danej dobe nepovažoval za potrebné uzatvárať písomne dohodu s vlastným synom), v tomto konaní jednoznačne preukázal, že odporcovi poskytol finančné prostriedky na vyplatenie exekúcií, a tento sa zaviazal mu ich splácať prostredníctvom nájmu - čo aj do roku 2010 odporca plnil.

Za najväčšie pochybenie súdu však navrhovateľ považoval skutočnosť, že súd nesprávne vyhodnotil dôkaz - TELEFAX od Tatra Banky, a. s., adresovaný navrhovateľovi na č. I. 60. Skonštatoval, že to nebol navrhovateľ, ktorý zo svojich finančných prostriedkov zaplatil exekúcie, ale tieto finančné prostriedky použil z bankovej záruky, ktorú OMV- Slovensko vyplatilo navrhovateľovi v sume 1.300 000,- Sk (t. j. 43.152 eur).

Uvedený dôkaz preukazuje skutočnosť, že čiastka, ktorá bola vystavená odporcom v prospech spoločnosti OMV Slovensko, s. r. o., Bratislava, bola zaplatená spoločnosti OMV Slovensko na ich výzvu ako oprávneného v zmysle Zmluvy o podmienkach poskytnutia bankovej záruky č. 601 565. Nakoľko v prípade uplatnenia záruky oprávneným je banka povinná zaplatiť oprávnenému sumu, ktorú od banky oprávnený požaduje, a to najneskôr do 10 kalendárnych dní po obdržaní písomnej výzvy.

Teda navrhovateľovi nebola na účet pripísaná žiadna čiastka v podobe bankovej záruky od OMV Slovensko v sume 1.300 000,- Sk zo dňa 22. 03. 2001, ale uvedená čiastka bola prevedená na účet spoločnosti OMV Slovensko na základe ich písomnej výzvy.

Exekúcie boli zaplatené výlučne z finančných prostriedkov navrhovateľa. Navyše, čisto hypoteticky, čiastka z bankovej záruky, ktorá bola vo výške 43.152 eur by ani nestačila na pokrytie exekúcií v celkovej výške 83.353,58 eur. Navrhovateľ vyplatil exekúcie z vlastných zdrojov.

Mal za to, že v konaní jednoznačne preukázal, že poskytol finančné prostriedky odporcovi a odporca až do roku 2010 ich splácal prostredníctvom OMV Slovensko a tým, že nesplatil zvyšok svojho dlhu

(nesplatil splátku v danom termíne), a na úkor navrhovateľa sa bezdôvodne obohatil, a preto je jeho návrh dôvodný.

Uplatnil si jednu splátku, ktorú bol odporca povinný uhradiť do 15. 10. 2011.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Plne sa stotožnil s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu, považoval ho za správny po skutkovej aj právnej stránke.

Navrhovateľ odporcovi nikdy neposkytol žiadnu pôžičku. V žiadnom prípade navrhovateľ za odporcu nezaplatil dlh exekútorovi. Finančné prostriedky na oddĺženie exekúcií pochádzali z finančnej zábezpeky, ktoré finančné prostriedky boli zložené spoločnosťou OMV. Žiadna dohoda o splácaní údajne zaplateného dlhu, neexistovala. Nakoľko navrhovateľ bol neúspešný v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8C/258/2011 voči svojmu synovi - T., ktorého tiež žaloval o sumu 5.819,64 eur s príslušenstvom, podal žalobu aj na svojho druhého syna - odporcu.

Navrhovateľ najskôr súdu tvrdil, že konkludentne sa s odporcom dohodol na splácaní pôžičky, a až v záverečnej reči svoj nárok prekvalifikoval na bezdôvodné obohatenie. Návrh navrhovateľa tak bol zmätočný. Žiadna písomná forma tejto pôžičky alebo nejakej inej dohody alebo zmluvy nebola vyhotovená.

Prvostupňový súd sa správne stotožnil s rozhodnutím Okresného súdu Žilina sp. zn. 8C/258/2011. V tom čase navrhovateľ nepodnikal a nie je zrejmé z akého dôvodu bol kupujúcim týchto nehnuteľností, pretože zo strany Samosprávneho územného celku nie je účelné predávať fyzickým osobám - nepodnikateľom pozemky, ktoré nie sú určené na individuálnu bytovú výstavbu. Právna úprava v roku 1993 nepočítala s oceňovaním nehnuteľností podľa trhových faktorov a navyše na predmetných nehnuteľnostiach bolo možné v krátkom čase uzatvoriť nájomnú zmluvu s rýchlou návratnosťou peňazí použitých na nákup predmetných nehnuteľností. Za týchto okolností potom na miesto navrhovateľa boli, ako kupujúci zapísané iné osoby a bolo treba vychádzať z ich vlastníckeho práva. Vlastníkmi nehnuteľností sa stal odporca a jeho brat T.. Neskôr sa výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností stal odporca. Podľa neho súd správne vyhodnotil návrh navrhovateľa ako špekulatívny v tom zmysle, že pokiaľ nepochodil so zaplacením sumy 5.819,64 eur u svojho syna T., podal totožný žalobný návrh na svojho druhého syna - odporcu. Okresný súd dospel k správne právnomu názoru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, tzn. že by požičal svojmu synovi finančné prostriedky alebo že by s ním uzatvoril zmluvu, z ktorej by odporcovi vyplývala povinnosť navrhovateľovi každý rok vyplácať sumu 5.819,64 eur.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1, 2 ako vecne správny s nasledovných dôvodov:

Navrhovateľ sa domáhal voči odporcovi zaplata sumy 5.819,64 eur s príslušenstvom z dôvodu, že mu v roku 2003 poskytol pôžičku formou úhrady exekučných nákladov a uhradil bankovým prevodom na účet súdneho exekútora finančné čiastky celkovej výšky 83.353,58 eur. Tvrdil, že odporca sa zaviazal tento dlh splácať a to takou formou, že mu vyplácal celý nájom vo výške 5.819,64 eur, ktoré poberal z prenájmu nehnuteľnosti prenajatej spoločnosti OMV- Slovensko, s. r. o. Odporca do roku 2010 dohodu plnil a túto čiastku navrhovateľovi pravidelne uhrádzal. Od roku 2004 do roku 2010 navrhovateľovi uhradil 7 nájomov v celkovej výške 40.737,48 eur a ešte je mu povinný zaplatiť 7,3 nájomu ale napriek tomu žaluje len sumu jedného nájomu 5.819,64 eur.

Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi a vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 29. 04. 2013, ktorým návrh navrhovateľa zamietol.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

Na doplnenie odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že navrhovateľ v konaní nepreukázal akúkoľvek zmluvu o požičaní finančných prostriedkov odporcovi a takáto zmluva nebola preukázaná ani vo forme konkludentnej. V žalobnom návrhu navrhovateľa absentuje špecifikácia opísaného konkludentného právneho úkonu, ktorá by robila právny úkon platným. Nepomenovaná konkludentná dohoda o ktorú oprel žalobný návrh navrhovateľ nespĺňala základné podmienky platného právneho úkonu. Chýbal jasný prejav vôle oboch zmluvných strán, totožnosť oferty s akceptáciou, určitosť a z toho dôvodu sa nemohlo jednať o právny úkon -pôžičku.

Pokiaľ navrhovateľ v záverečnom návrhu uvádzal, že sumu 5.819,64 eur považuje za bezdôvodné obohatenie na strane odporcu, k tomu je potrebné poukázať na naplnenie jednej z podmienok ustanovenia § 454 Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, podľa ktorej plnenie sa nesmie stať proti vôli povinného subjektu. V tomto smere je potrebné rešpektovať jednu z významných občianskoprávných zásad, podľa ktorej nikomu nie je dovolené - pokiaľ to neustanovuje zákon - zasahovať do veci iného subjektu proti jeho vôli.

V danej prejednávanej veci nebola preukázaná vôľa odporcu k tomu, aby navrhovateľ za neho plnil.

Pre uvedené skutočnosti považoval odvolací súd odvolanie navrhovateľa za nedôvodné a rozsudok okresného súdu potvrdil v celom rozsahu.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. s tým, že v odvolacom konaní mal úspech odporca. Odvolací súd priznal odporcovi náhradu vzniknutých trov právneho zastúpenia predstavujúcich jeden úkon právnej služby a to spísanie vyjadrenia k odvolania navrhovateľa, v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., režijný paušál a 20 % DPH, spolu v sume 250,39 eur. Podľa ust. §149 ods. 1 O. s. p. zaviazal uvedenú sumu zaplatiť navrhovateľa k rukám splnomocneného zástupcu odporcu.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.